

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2017. május 4.(*)

„Előzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottértékadó (héta) – 2006/112/EK irányelv – Adómentességek – Korlátozott nyilvánosság számára valamely oktatási intézmény által ellenszolgáltatás fejében nyújtott éttermi és szórakoztató szolgáltatások”

A C-699/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári tanács], Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2015. december 24-én érkezett, 2015. december 2-i határozatával terjesztett elő

a **Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

és

a **Brockenhurst College**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, E. Regan (előadó), A. Arabadjiev, C. G. Fernlund és S. Rodin bírák,

előtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: X. Lopez Bancalari tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. november 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Brockenhurst College képviselőjében L. Poots barrister, R. J. Finlayson solicitor megbízásából,
- az Egyesült Királyság kormánya képviselőjében kezdetben: V. Kaye, később: S. Brandon, meghatalmazotti minőségben, segítjük: M. Jones barrister,
- az Európai Bizottság képviselőjében R. Lyal és M. Owsiany-Hornung, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2016. december 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-ii 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítés: HL 2007. L 335., 60. o., HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: 2006/112 irányelv) 132. cikke (1) bekezdése i) pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (az Egyesült Királyság adó- és vámhatósága; a továbbiakban: adóhatóság) és a Brockenhurst College (a továbbiakban: College) között ez utóbbi által nyújtott éttermi és szórakoztató szolgáltatásokra vonatkozó hozzáadottérték-adó (héta) alóli mentesség tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2006/112 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a héa alá tartozik „egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás”.

4 A 2006/112 irányelv IX. címe az „Adómentesség” címet viseli. E cím többek között az ezen irányelv 131. cikkét tartalmazó „Általános rendelkezések” című 1. fejezetét, valamint az említett irányelv 132–134. cikkét tartalmazó „Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége” című 2. fejezetet foglalja magában.

5 Ugyanezen irányelv 131. cikkének szövege az alábbi:

„A 2–9. fejezetben említett adómentességeket az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az említett adómentességek helyes és egyszeri alkalmazása, valamint az esetleges adócsalás, adókikerülés és visszaélés megelőzése céljából a tagállamok által meghatározott feltételekkel kell alkalmazni.”

6 A 2006/112 irányelv 132. cikke így rendelkezik:

„(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

[...]

i) a gyermek- és ifjúságnevelés, az iskolai, illetve egyetemi oktatás, a továbbképzés, illetve szakmai átképzés, beleértve az ezekhez szorosan kapcsolódó szolgáltatásokat vagy termékértékesítéseket, amelyeket az ilyen céllal létrehozott közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismerten hasonló céllal létrehozott intézmények nyújtanak;

[...]

7 Ezen irányelv 133. cikke előírja:

„A tagállamok a közintézménynek nem minősülő intézmények esetén a 132. cikk (1) bekezdésének b), g), h), i), l), m) és n) pontjában említett adómentességek megadását minden egyes esetben a következő feltételek teljesítésétől tehetik függővé:

a) az adott intézmények nem törekedhetnek rendszeres nyereség elérésére, az esetleges nyereséget nem oszthatják fel, hanem azt a nyújtott szolgáltatások fenntartására vagy javítására

kell felhasználni;

b) az intézmények vezetését és igazgatását, alapvetően önkéntes alapon, olyan személyeknek kell ellátniuk, akiknek sem saját személyükben, sem közvetítő személyeken keresztül nem fizetik közvetlen vagy közvetett érdekük az érintett tevékenységek eredményéhez;

c) az intézményeknek hatósági árakat kell alkalmazniuk, illetve olyanokat, amelyek nem haladják meg a hatósági árakat, valamint az olyan tevékenységek esetében, amelyekre nincs hatósági ár, olyan árakat kell alkalmazni, amelyek alacsonyabbak a HÉA hatálya alá tartozó üzleti vállalkozások hasonló ügyleteinek árainál;

d) az adómentességek nem eredményezhetik a verseny torzulását a HÉA-adóalany üzleti vállalkozások kárára.

[...]"

8 Az említett irányelv 134. cikke szerint:

„A 132. cikk (1) bekezdésének b), g), h), i), l), m) és n) pontjában meghatározott adómentesség az alábbi esetekben nem vonatkozik a termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra:

a) amennyiben azok nem elengedhetetlenek az adómentes ügyletek teljesítéséhez;

b) amennyiben azok alapvető célja, hogy olyan ügyletek révén biztosítsanak kiegészítő bevételt az intézmény számára, amelyek közvetlenül versenyeznek a HÉA-adóalany üzleti vállalkozások ügyleteivel.”

Az Egyesült Királyság joga

9 A 2006/112 irányelv 132. cikkében szereplő adómentességet a Value Added Tax Act 1994 (a hozzáadottérték-adóról szóló 1994. évi törvény) 31. cikke ültette át az Egyesült Királyság jogába, amely úgy rendelkezik, hogy adómentes a szolgáltatásnyújtás, ha megfelel a hivatkozott törvény 9. mellékletében szereplő meghatározásnak.

10 E törvény 9. melléklete II. része 6. csoportjának 1. és 4. pontja úgy rendelkezik, hogy adómentes:

„1. A jogosult szerv által nyújtott

(a) oktatási szolgáltatás;

[...]

(c) továbbképzési szolgáltatás.

[...]

4. A fűszolgáltatást nyújtó jogosult szerv által vagy részére nyújtott, az 1. pont szerinti meghatározáshoz tartozó szolgáltatáshoz (fűszolgáltatás) szorosan kapcsolódó bármely szolgáltatásnyújtás vagy termékértékesítés (kivéve a vizsgáztatási szolgáltatásokat), amennyiben:

(a) a fűszolgáltatást igénybe vevő (adott esetben) tanítvány, diák vagy hallgató közvetlenül használja az árut vagy veszi igénybe a szolgáltatást; és

(b) a fűszolgáltatást nyújtó jogosult szerv részére nyújtott szolgáltatás esetén azt valamely

másik jogosult szerv nyújtja.”

11 A 6. csoport 1. megjegyzése meghatározza a „jogosult szerv” fogalmát.

Az alapeljárás és az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdések

12 A College vendéglátóipari és eladó-művészeti képzéseket nyújtó felsőoktatási intézmény.

13 Az e tanfolyamokon részt vevő diákok gyakorlati oktatása érdekében a College a diákok közreműködésével és tanáraik felügyelete mellett egy éttermet üzemeltet és az intézményen kívüli nyilvánosság számára eladásokat rendez. Mind az éttermet, mind az eladásokat a College által rendezett rendezvények iránt esetlegesen érdeklő olyan személyekből álló, korlátozott nyilvánosság látogathatja, amelyek egy adatbázisban szerepelnek, annak érdekében, hogy e rendezvényekről rendszeres hírlevélen keresztül értesülhessenek. E személyeket tájékoztatják arról, hogy az említett rendezvényekre a diákok képzésének keretén belül csökkentett ár ellenében kerül sor, amely az ételek esetén a szolgáltatás tényleges költségének körülbelül 80%-át teszi ki. Amennyiben az éttermi foglalások száma nem éri el legalább a 30 főre szóló kiszolgálást, akkor törlik az étkeztetést.

14 A Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy a College számára az üzleti vállalkozásokkal közvetlen versenyben nyújtott szolgáltatásokból származó kiegészítő jövedelmek nem jelentik az említett szolgáltatásnyújtások alapvető célját.

15 A kérdést elterjesztő bíróság szerint a gyakorlati oktatást a tanfolyamok részeként alakították ki, és arról a diákoknak a megfelelő képzésre való jelentkezéskor tudomásuk volt.

16 A College az érintett időszakban az általános adómérték alapján megfizette a héát az étkeztetésekért és a szórakoztató szolgáltatásokért felszámított ár után.

17 Mindazonáltal a College úgy ítélte meg, hogy ezen ellátásokat és szolgáltatásokat a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdése i) pontjának megfelelően az oktatáshoz „szorosan kapcsolódó” szolgáltatásokként mentesíteni kellett volna az adó alól. Mivel az adóhatóság elutasította a visszatérítési kérelmét, a College keresetet indított a First-tier Tribunal (Tax Chambers) (elsőfokú bíróság [adóügyi tanács], Egyesült Királyság) előtt.

18 2012. november 5-ii határozatában ezen elsőfokú bíróság megállapította, hogy e szolgáltatások héamentesek, amennyiben azok szorosan kapcsolódnak az oktatáshoz. E határozatot a fellebbezés alapján eljáró Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (felsőbíróság [adóügyi és kancelláriai tanács], Egyesült Királyság) 2014. június 30-ii ítéletével helybenhagyta.

19 Az adóhatóság ez utóbbi határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést elterjesztő bírósághoz, amely szerint az elé terjesztett jogvita kimenetele a 2006/112 irányelv értelmezésétől függ.

20 E körülmények között a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári tanács], Egyesült Királyság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszteti a Bíróság elé:

„1) A [2006/112] irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontjára tekintettel a nyilvánosság fizető tagjai (akik nem az oktatási főszolgáltatás igénybe vevői) részére valamely oktatási intézmény által nyújtott éttermi szolgáltatások és szórakoztató szolgáltatások az oktatási szolgáltatáshoz »szorosan kapcsolódnak« tekinthetők-e olyan körülmények között, amelyekben a hivatkozott szolgáltatásokat a diákok (az oktatási főszolgáltatás igénybe vevői) nyújtják képzésük

keretében és az oktatás lényeges részeként?

2) Annak megállapítása során, hogy az éttermi szolgáltatások és a szórakoztató szolgáltatások a [2006/112] irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontja szerinti adómentesség hatálya alá tartoznak, mivel »szorosan kapcsolódónak« az oktatási szolgáltatáshoz:

a) lényeges-e, hogy a diákoknak inkább a kérdéses szolgáltatások nyújtásában való részvételből származik elnyerése, nem pedig a hivatkozott szolgáltatások tárgyából;

b) lényeges-e, hogy a hivatkozott szolgáltatásokat sem közvetlenül, sem közvetetten nem a diákok, hanem a nyilvánosság olyan tagjai veszik igénybe, akik fizetnek érte, és akik nem veszik igénybe az oktatási szolgáltatást;

c) lényeges-e, hogy a kérdéses szolgáltatás tipikus igénybe vevői (azaz a nyilvánosság fizető tagjai) szempontjából a szolgáltatás nem a szolgáltatás lehet a legjobb feltételek melletti igénybevételére szolgál, hanem önálló célként jelenik meg;

d) lényeges-e, hogy a diákok szempontjából a kérdéses szolgáltatások nem önálló célként jelennek meg, hanem a szolgáltatásnyújtásban való részvétel az oktatási szolgáltatás lehet a legjobb feltételek melletti igénybevételére szolgál;

e) milyen mértékben kell figyelembe venni az adósemlegesség elvét?”

Az elzáró döntéshozatalra elterjesztett kérdésekről

21 Az együttesen vizsgálandó kérdéseivel a kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy valamely felsőoktatási intézmény diákjai által képzésük keretében és ellenszolgáltatás fejében harmadik személyek részére nyújtott vendéglátóipari és szórakoztató szolgáltatásokból álló, az alapeljárásbelihez hasonló körülmények között végzett tevékenységek e rendelkezés alapján az oktatási szolgáltatáshoz „szorosan kapcsolódó” szolgáltatásoknak tekinthetők, és ennél fogva mentesülhetnek a hfa alól.

22 A 2006/112 irányelv 132. cikke olyan adómentességeket állapít meg – amint azt azon fejezet címe is mutatja, amelynek e cikk a részét képezi –, amelyek célja egyes közhasznú tevékenységek elmozdítása. Mindazonáltal e mentességek célja nem valamennyi, hanem kizárólag azon közhasznú tevékenységek mentesítése a hfa alól, amelyeket az irányelv itt felsorol, és részletesen meghatároz (2016. február 25-én Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-22/15, nem tették közzé, EU:C:2016:118, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 A fent említett adómentességek leírására használt kifejezéseket szigorúan kell értelmezni, mivel ezek a 2006/112 irányelv 2. cikkéből eredően kivételt jelentenek a szabályhoz képest, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden szolgáltatásnyújtás után hfa-t kell fizetni. Mindazonáltal a szigorú értelmezés e szabálya nem jelenti azt, hogy az ezen irányelv 132. cikkében említett adómentességek meghatározására használt kifejezéseket oly módon kell értelmezni, hogy azok ne tudják kifejteni hatásukat (2016. február 25-én Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-22/15, nem tették közzé, EU:C:2016:118, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 A 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontja nem határozza meg a benne foglalt „szorosan kapcsolódó” ügyletek fogalmát. E rendelkezés kifejezéseiből azonban kitűnik, hogy azok az olyan szolgáltatásnyújtásokra vonatkoznak, amelyek szorosan kapcsolódnak „a gyermek és az ifjúságneveléshez, az iskolai, illetve egyetemi oktatáshoz, a továbbképzéshez,

illetve szakmai átképzéshez”. Ennélfogva a szolgáltatásnyújtásokat kizárólag akkor lehet ezen utóbbi szolgáltatásokhoz „szorosan kapcsolódó” ügyletnak tekinteni, ha azokat ténylegesen az érintett intézmény által biztosított oktatási tevékenységhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásként nyújtják (lásd ebben az értelemben: 2007. június 14-i Horizon College ítélet, C-434/05, EU:C:2007:343, 27. és 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2010. március 25-i Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-79/09, nem tették közzé, EU:C:2010:171, 50. pont).

25 A Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban valamely szolgáltatást akkor kell járulékosnak tekinteni a főszolgáltatáshoz képest, ha az nem önálló célként jelenik meg az ügyfelek számára, hanem arra irányul, hogy a gazdasági szereplő főszolgáltatását a lehető legjobb feltételek mellett lehessen igénybe venni (2010. március 25-i Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-79/09, nem tették közzé, EU:C:2010:171, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 E tekintetben az oktatáshoz „szorosan kapcsolódó” ügyletekre vonatkozó adómentesség alkalmazása mindenesetre három, részben a 2006/112 irányelv 132. és 134. cikkében meghatározott feltétel teljesítésétől függ, vagyis attól, hogy lényegében először is mind a főszolgáltatást, mind az ehhez szorosan kapcsolódó szolgáltatásnyújtásokat ezen irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett intézmények nyújtsák, másodsor, hogy a szolgáltatásnyújtások az adómentes ügyletekhez elengedhetetlenek legyenek, és harmadszor, hogy az említett szolgáltatásnyújtások alapvetően ne arra szolgáljanak, hogy ezen intézmények számára kiegészítő bevételeket szerezzenek olyan ügyleteken keresztül, amelyek közvetlenül versenyeznek a hálalany üzleti vállalkozások ügyleteivel (lásd ebben az értelemben: 2007. június 14-i Horizon College ítélet, C-434/05, EU:C:2007:343, 34., 38. és 42. pont; 2010. március 25-i Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-79/09, nem tették közzé, EU:C:2010:171, 61. pont).

27 Az alapügy vonatkozásában az első feltételt illetően kétségtelen, hogy a College egy oktatási céllal rendelkező, a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján adómentességre jogosult közjogi intézmény.

28 A második feltételt illetően a 2007. június 14-i Horizon College ítélet (C-434/05, EU:C:2007:343) 39. pontjából kitűnik, hogy ahhoz, hogy a szolgáltatások az adómentes ügyletekhez elengedhetetlen szolgáltatásnyújtásoknak minősüljenek, olyan jellegűnek és minőségűnek kell lenniük, hogy az ilyen szolgáltatás igénybevétele nélkül nem lenne biztosított a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontja szerinti szerv által, és ebből következően annak hallgatói számára nyújtott oktatás egyenértékűsége.

29 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a gyakorlati oktatást a diákok tanulmányainak szerves részeként alakították ki, és ha nem lenne elérhető, akkor a diákok nem vehetnék a lehető legjobb feltételek mellett igénybe a képzéseket.

30 E tekintetben ugyanis pontosítják, hogy az étterem valamennyi étkeztetési funkcióját a College diákjai látják el tanáraik felügyelete mellett, és hogy a college-i gyakorló étterem üzemeltetésének célja a vendéglátóipari tanfolyamokon részt vevő diákok gyakorlati oktatása.

31 Ugyanez vonatkozik az előadó-művészeti tanfolyamokra. A College az említett tanfolyamokon részt vevő diákjainak közreműködésével koncerteket és előadásokat rendez a diákok gyakorlati oktatása érdekében.

32 Márpedig meg kell állapítani, hogy a gyakorlati elemek nélkül a College által a vendéglátóipar és az előadó-művészet terén nyújtott oktatás nem lenne egyenértékű.

- 33 E megállapítást támasztja alá az, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága azt állítja, hogy a College gyakorló étterme a diákok szempontjából megegyezik egy tanteremmel, és az Európai Bizottság azt hangsúlyozza, hogy a diákoknak az ételek valós helyzetben történő elkészítése és a valós helyzetben történő asztali felszolgálat során szerzett tapasztalatokból származik előnye.
- 34 E körülmények között úgy tűnik, hogy az alapeljárásban szereplő étkeztetési és szórakoztató szolgáltatásnyújtásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek elengedhetetlenek a College által nyújtott oktatási szolgáltatás minőségének biztosításához.
- 35 A harmadik feltételt illetően emlékeztetni kell, hogy ez az adósemlegesség elvének sajátos kifejezése, amellyel különösen ellentétes az, ha a héa szempontjából eltérően kezelnek hasonló, és ezért versenyhelyzetben lévő szolgáltatásokat (lásd ebben az értelemben: 2007. június 14-i Horizon College ítélet, C-434/05, EU:C:2007:343, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Először is az alapeljárásban nem vitatott, hogy a College által kínált étkeztetési és szórakoztató szolgáltatásnyújtások kizárólag az ezen intézmény által vezetett levelezőlistára előzetesen feliratkozott személyek részére érhetők el. A kérdést előterjesztő bíróság különösen kifejti, hogy az előadások esetében a közönség rendszerint a College diákjainak barátaiból és családtagjaiból, valamint az ezen intézmény által előzetesen nyilvántartásba vett személyek adatbázisában szereplő személyekből áll.
- 37 Ezt követően a College gyakorló étterme csak foglalás alapján és teltház esetén látogatható, mivel legalább harmadik félre szóló kiszolgálás szükséges ahhoz, hogy a diákok a szolgáltatásaik előnyeit a lehető legjobban tudják kihasználni. Így a kereskedelmi éttermekkel ellentétben, ahol a foglalásoknak főszabály szerint feltétel nélkül eleget tesznek, az étkeztetést törlik, ha a szükséges küszöböt nem érik el.
- 38 A kérdést előterjesztő bíróság által előadottakból végül kitűnik, hogy az étkeztetési szolgáltatásokat, a koncerteket és az előadásokat teljes egészében a képzésben részt vevő diákok nyújtják, rendezik és adják elő, amely helyzet alapvetően eltér az olyan kereskedelmi egységnél szakmai gyakorlaton részt vevő diákok helyzetétől, ahol a diákok az érintett piacokon fennálló versenyfeltételek mellett ilyen szolgáltatásokat nyújtó szakmai csapathoz csatlakoznak.
- 39 Így módon kitűnik, hogy a College által a diákjainak tartott tanfolyamok keretében korlátozott számú harmadik személyek részére kínált szolgáltatások alapvetően eltérnek attól, amit egy kereskedelmi előadóterem vagy étterem rendszerint kínál, és egy külön közönséget céloznak meg, mivel nem azonos fogyasztói igényeknek felelnek meg.
- 40 Ráadásul nem vitatott, hogy a College által meghatározott árak az ételek költségének csupán 80%-át fedezik. Így nem állapítható meg, hogy az alapeljárásban szóban forgó szolgáltatások arra szolgálnak, hogy a College számára kiegészítő bevételeket szerezzenek az olyan héaalany üzleti vállalkozásokkal közvetlen versenyben lévő ügyleteken keresztül, mint az éttermek vagy előadótermek.
- 41 Ennélfogva a College által korlátozott számú harmadik személyek részére kínált szolgáltatások nem tűnnek összehasonlíthatónak a kereskedelmi éttermek és előadótermek által kínált szolgáltatásokkal, és ezen intézmény által kínált szolgáltatások héa alóli mentessége nem eredményez eltérő adójogi bánásmódot.
- 42 Végül emlékeztetni kell, hogy a nemzeti bíróság feladata, hogy az előtte folyamatban lévő

ügy egyedi ténybeli körülményeire tekintettel a Bíróság által nyújtott útmutatások alapján megvizsgálja, hogy e feltételek valóban teljesülnek-e.

43 A fenti megállapításokra tekintettel az elterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontját úgy kell értelmezni, hogy valamely felsőoktatási intézmény diákjai által képzésük keretében és ellenszolgáltatás fejében harmadik személyek részére nyújtott vendéglátóipari és szórakoztató szolgáltatásokból álló, az alapeljárásbelihez hasonló körülmények között végzett tevékenységek az oktatási fűszolgáltatáshoz „szorosan kapcsolódó” szolgáltatásoknak tekinthetők, és így mentesülhetnek a hēa alól, mivel e szolgáltatások elengedhetetlenek a diákok képzéséhez, és nem arra szolgálnak, hogy ezen intézmény számára kiegészítű bevételeket szerezzenek olyan ügyleteken keresztül, amelyek közvetlenül versenyeznek a hēaalany üzleti vállalkozások ügyleteivel, aminek a vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.

A költségekrű

44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevű felek számára a kérdést elterjesztű bíróság elűtt folyamatban lévű eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekrű. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerűlt költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetűk meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (elsű tanács) a következűképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadóűrszerrűl szűlű, 2006. november 28űi 2006/112/EK tanácsű irányelv 132. cikke (1) bekezdésének i) pontját úgy kell értelmezni, hogy valamely felsűoktatási intézmény diákjai által képzésűk keretében és ellenszolgáltatás fejében harmadik személyek részére nyújtott vendéglátóipari és szórakoztató szolgáltatásokból állű, az alapeljárásbelihez hasonló körűlmények között végzett tevékenységek az oktatási fűszolgáltatáshoz „szorosan kapcsolódű” szolgáltatásoknak tekinthetűk, és így mentesűlhetnek a hozzáadottértékűadó (hēa) alól, mivel e szolgáltatások elengedhetetlenek a diákok képzéséhez, és nem arra szolgálnak, hogy ezen intézmény számára kiegészítű bevételeket szerezzenek olyan ügyleteken keresztül, amelyek közvetlenül versenyeznek a hēaalany üzleti vállalkozások ügyleteivel, aminek a vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: angol.